

[Palle Simonsen.]

dette spørgsmål. Hr. Bay står op her og nævner eksemplet med, hvad arbejderen i Esbjerg får i én dyrtidsportion, og hvad den højtlønnede tjenestemand får, uden overhovedet at drage de mange andre faktorer ind, som hører hjemme i denne sag, men baggrunden for, at et i øvrigt efter min opfattelse godt lønreguleringssystem er på vej til at blive lagt for had i befolkningen, er, at man argumenterer på en så forenklet facon, som hr. Bay gjorde. Hr. Bay nævnte nemlig ikke, hvor meget den samme arbejder havde haft i lønglidning i den forløbne periode. Hr. Bay nævnte heller ikke noget om, at der er forskel på trækprocenterne. Hr. Bay nævnte heller ikke noget om hele problematikken i samspillet mellem skatter og sociale ydelser, hvad den lavtlønnede får ud af tingene, og hvad den højtlønnede får ud af det, spørgsmålet om statens uddannelsesstøtte, bolig sikring, og man kunne nævne mange andre ting. Hr. Bay nævner heller ikke noget om, at den offentligt ansatte gennem de seneste år har fået indefrosset en tredjedel af dyrtidsportionen. Hr. Bay taler, og det gør andre også, om den enorme tryghed, som de offentligt ansatte har, og det er selvfølgelig korrekt, at man har en udstrakt tryghed, og ikke mindst i en situation som den, vi befinder os i nu, kommer det til at stå særlig stærkt. Derfor mener jeg også, at offentligt ansatte med baggrund i den beskæftigelses-situation, vi er i, selvfølgelig skal søge at tage hele situationen omkring lønnen for det kommende år på en afslappet måde, men vi skal også passe på, at vi ikke overdimensionerer begrebet tryghed i den offentlige sektor. Hvad er der sket inden for forsvaret siden forsvarsforliget? Der er afskediget mange hundrede mand. Hvad sker der på en række andre områder? Hvad skete der i forbindelse med rationaliseringen i DSB? Det er ikke en blankoveksel på tryghed længere at blive ansat i den offentlige sektor. Det synes jeg dog også fortjener at blive føjet til i denne sammenhæng.

Vi er i den konservative folketingsgruppe tilhængere af den procentvise dyrtidsregulering, derom skal der ikke herske nogen tvivl, og jeg vil da gerne sige igen til fremskridtspartiet, at vi betragter dette forslag som en fortsættelse af hetzen mod offentligt ansatte på et urimeligt grundlag.

Vi erkender klart, at der i den aktuelle økonomiske situation er ting omkring dyrtidsreguleringen, som skal ændres. Det er derfor, det konservative folkeparti i forgårs stillede forslag om en helhedsløsning, som var et tilbud til arbejdsmarkedets parter om, at man i fællesskab, regering, folketing og organisationer, forhandlede sig frem til en suspension af dyrtidsreguleringen i 1975 mod 2½ pct. moms-kompensation. Derved får gennemsnitslønmodtageren i virkeligheden en større reallønsforbedring, og vi undgår en stor omkostningsekspllosion i 1975. Dermed kan vi igen få skabt nye arbejdspladser og nærme os målet: fuld beskæftigelse. Vi mener, det er nødvendigt, at det bliver resultatet af den kommende tids forhandlinger, og vi håber, at ikke mindst tjenestemandorganisationerne på dette område vil vise sig meget positive for at nå frem til et resultat, ikke blot for herigennem at være med til at løse den økonomiske situation, vi står i, men i virkeligheden også for at være med til at bevare den procentvise dyrtidsregulering, som efter min opfattelse stadig er et godt reguleringssystem, og som under normale forhold er den eneste måde, hvorpå vi kan forhindre lønudjævning i dette samfund, og lønudjævning er vi under alle omstændigheder modstandere af. Derfor er vi også modstandere af fremskridtspartiets forslag.

Melchior (CD):

Da vi tidligt på året diskuterede regeringens forslag om at erstatte nogle dyrtidsportioner med en ensartet ydelse på 1.000 kr. til lønmodtagere af alle kategorier, havde jeg på mit partis vegne lejlighed til at sige, at vi ikke var bange for at gå i gang med slagting af hellige køer, og vi synes nok, at det er på sin plads, således som det også er sket i nyere tid, på forskellig måde at overveje den form for dyrtidsreguleringsordninger, som vi arbejder med i dette land. Jeg tror imidlertid ikke, at det her foreliggende forslag er egnet til hverken at kaste nyt lys over eller rette de fejl, der måtte være ved systemet.

Jeg vil tillade mig at kalde forslaget for ret typisk for fremskridtspartiet — og i denne sammenhæng altså ikke særlig venlig ment.

Hr. Bay var vældig patetisk, og hvis man